

må vi se på, hvordan vi kan lave skattereformer, sådan at også den lavtlønnede virkelig tjener på at komme i arbejde.

Det er hovedmålsætningen i vores skatteprioritering, at det altid skal kunne betale sig at tage et arbejde, og da er der flere situationer, hvor det, man vinder ved at komme i arbejde, er utrolig lidt. Der kan oven i købet være eksempler på, at man næsten taber på at komme i arbejde, når man regner transportudgiften og det hele med. Så det er vores prioritering i forhold til det, der blev sagt fra CD's side.

I familiepolitikken har jeg konstateret at regeringen nærmest står med korslagte arme. Venstre og De Konservative har lagt forslag frem, som, hvis kommunen virkelig er velvillig, er til gavn for familien, men hvis kommunen ikke er velvillig, så får den enkelte familie ikke noget ud af det. Det er, sådan som jeg har læst det og også fået det bekræftet under de korte bemærkninger, nogle forslag, som under gunstige vilkår er gode for familien, men hvis kommunen ønsker at satse på en institutionsløsning, kan kommunen vælge at give nul kroner til de familier, som ønsker selv at tage vare på pasningen af deres børn eller ønsker at lave alternative muligheder, f.eks. at ansætte en ung i huset.

Fra Kristeligt Folkepartis side mener vi, at det område er så væsentligt, at vi vil fremføre vores forslag under finanslovforhandlingerne for at give familier med små børn bedre mulighed for at være sammen med deres børn. Vi ønsker at tage hul på en etårig barselorlov, og det kan ske ved at børnepasningsydelsen hæves til 80 pct. af dagpengemaximum for de forældre, der tager børnepasningsorlov i forlængelse af barselorloven, indtil barnet er 1 år, sådan at ingen behøver at bruge en vuggestue i barnets første år.

Så er der nogle forældre, som vælger helt selv at tage ansvaret for pasning af deres børn. Der ønsker vi, at de forældre, hvor børnene er 0-3 år, skal have fordoblet børnechecken. Der er så vilkårene, at den ene af barnets samboende forældre ikke må være tilmeldt arbejdsmarkedet, barnet må ikke passes i offentlige dagtilbud, og endelig vil vi højst give forhøjet børnecheck til to børn.

Og så ønsker vi bedre vilkår for studerende forældre, så de økonomisk vil blive ligestillet med kontanthjælpsmodtagere.

Disse forslag koster penge. Derfor har vi også set på: Hvordan kan vi skaffe de penge inden for de ydelser, som i forvejen gives på familie-

området? Der har vi set på børnechecken for de 13-17-årige, som jo er lavere end for de små børn, og dér vil vi indføre et yderligere knæk, sådan at der sker en reduktion af børnechecken for de 13-17-årige med et beløb, som finansierer de udgifter, vi kommer med, for at give bedre mulighed for, at forældre med små børn virkelig får mulighed for at være sammen med børnene, mens de er små. Vi mener, det er en rigtig prioritering på dette område. Så vi har krone for krone anvist, hvor pengene kan hentes for at realisere de ønsker, vi har, på de tre områder, jeg har skitseret.

Et andet område, som har været meget til debat i dag, er ulandspolitikken. Og dér er vi ikke enige i, at regeringen ønsker at flytte penge, som er tiltænkt den tredje verden, til Kosovo-området. Der mener vi, at der i givet fald bør tilføres ekstra midler i en akut nødsituation.

Så har De Konservative fremlagt forslag på ulandsområdet, hvor de vil komme med en dramatisk besparelse. Det må vi skarpt afvise. Behovene er enorme, og det er jo en rigtig langtidsinvestering at give mennesker i den tredje verden mulighed for at få hjælp til selvhjælp, så de virkelig kan udvikle deres samfund. Det tror jeg også er den bedste medicin, man overhovedet kan give for at hindre de meget store flygtningestrømme, de meget store folkevandringer, som på mange måder er uheldige. Således er det ikke alene ud fra en moralsk vinkel; det er også en fremsynet politik at hjælpe landene i den tredje verden med selvhjælp. Derfor mener jeg, at det er en kortsigtet og bagstræberisk politik, De Konservative lægger frem, som vi på ingen måde kan medvirke til.

Helt anderledes må jeg sige Venstres politik er. Det er en videreførelse af indeværende års beløb. Det er vi ikke enige i, vi vil fastholde stigningen; men det er jo en besparelse, som er langt, langt mindre end De Konservatives.

Til gengæld er vi enige med Venstre i, at vi yderligere må intensivere indsatsen for at forbedre ulandshjælpen. Her kan vi ikke blive ambitiøse nok. Her kan vi ikke arbejde intensivt nok for at finde ud af, hvordan vi gør det bedst muligt. Der vil altid være problemer, når man vil satse på en langsigtet udviklingsindsats. Der er ingen, der alene kender til perfekte projekter. Det gør vi jo heller ikke herhjemme. Også herhjemme kan vi jo i bakspejlet let finde ud af, at vi burde have gjort det og det anderledes, og sådan også på ulandsområdet, men at bruge det, at der er nogle projekter, som ikke har væ-